

شناسایی عوامل موثر بر گزارشگری یکپارچه در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

حسین احتشام مهر

دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، نور، ایران
hossein_ehteshammehr@yahoo.com

یحیی کامیابی

دانشیار حسابداری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران (نویسنده مسئول)
y.kamyabi@umz.ac.ir

مهدی خلیل پور

استادیار حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، نور، ایران
khalilpouremehdi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۹/۱۱/۳۰ تاریخ پذیرش: ۹۹/۱۲/۲۴

چکیده

وجود گزارشگری برای توسعه شفافیت محیط اقتصادی شرکت ها و تصمیم گیری بهتر مدیران و سرمایه گذاران ضرورتی انکارناپذیر است. این پژوهش درصدد است عوامل موثر بر گزارشگری یکپارچه در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران شناسایی و بررسی نماید. پس از معرفی گزارشگری یکپارچه به منزله آخرین تحول گزارشگری شرکت ها، تعداد ۶۵ شرکت طی سال های ۱۳۹۴ لغایت ۱۳۹۸ (در مجموع ۳۶۵ سال شرکت) پرداخته است. برای انجام تعیین عوامل موثر بر گزارشگری یکپارچه در شرکتها، ابتدا مطالعه و جستجوی اکتشافی در متون مربوطه انجام و از نظرات صاحب نظران دانشگاهی و بازار سرمایه استفاده گردیده و چارچوب نظری موضوع و منابع مربوطه تعیین و سپس برای اندازه گیری گزارشگری یکپارچه از روش تحلیل محتوا با استفاده از چکلیستی متشکل از ۴۱ مولفه استفاده گردیده است. برای آزمون فرضیه های پژوهش از روش رگرسیون چندمتغیره (حداقل مربعات تعمیم یافته) استفاده شد. یافته های تحقیق حاکی از آن است که به طور میانگین شرکت ها ۳۷.۶ درصد گزارشگری یکپارچه ارائه کرده اند. همچنین عوامل حاکمیت شرکتی، نوع استراتژی، عملکرد مالی، موقعیت صنعت و فشار دینفغان بر گزارشگری یکپارچه در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران موثر هستند. از نظر میزان تاثیر گذاری، حاکمیت شرکتی مقدار ۰.۱۰۱ بیشترین و موقعیت صنعت با مقدار ۰.۰۸۶ کمترین تاثیر بر گزارشگری یکپارچه داشتند.

واژه های کلیدی: گزارشگری یکپارچه، حاکمیت شرکتی، نوع استراتژی، عملکرد مالی، موقعیت صنعت و فشار دینفغان.

۱- مقدمه

کرده و به دنبال تبدیل گزارشگری یکپارچه به یک هنجار جهانی برای گزارشگری شرکت‌ها است (برناردی و استارک، ۲۰۱۶). پس احتمال دارد که انتشار این نوع گزارش از جانب نهادهای قانون گذار در هر کشوری از جمله ایران الزامی شود (ستایش و مهتری، ۱۳۹۸). به دنبال انتشار گسترده و اجباری گزارشگری یکپارچه، شواهد تجربی در مورد مزایای آن برای شرکت‌ها و ذینفعان نیز باید مورد تحقیق قرار گیرد. بخش بزرگی از ادبیات به اجرای گزارشگری یکپارچه اختصاص یافته است، به عنوان مثال آتکینز و همکاران (۲۰۱۶)، آتکینز و مارون (۲۰۱۵). همچنین فلاور (۲۰۱۵) نشان داد که تأثیر گزارشگری یکپارچه ممکن است به دلیل ساختارها و برداشتهای مختلف اقتصادی و اجتماعی متفاوت باشد.

تحقیقات در مورد سودمندی گزارشگری یکپارچه به دو علت نسبتاً پراکنده و اندک بوده است: اول اینکه؛ فقط شرکت‌های پذیرفته شده در بورس ملزم به انتشار گزارش یکپارچه بر اساس یک مبنای استاندارد می‌باشند و مطالعه در سایر قلمروها محدود به شرکت‌هایی است که داوطلبانه گزارش یکپارچه را ارائه می‌نمایند. دوم اینکه؛ تعداد شرکت‌هایی که داوطلبانه گزارشگری یکپارچه را قبول می‌کنند در سراسر جهان نسبتاً کم هستند (برناردی و استارک، ۲۰۱۶).

با توجه به نقش گزارشگری در اهداف اجتماعی و اقتصادی و توجه به تحلیل و تصمیم‌گیری در شرکت‌ها بیش از پیش مورد نیاز است. امروزه تغییرات سریع در محیط و کوتاه‌تر شدن چرخه عمر محصولات و افزایش رقابت باعث شده است که شرکت‌ها برای ماندگاری در محیط به دنبال راه‌حل‌های جدید باشند. در چنین شرایطی توجه به گزارشگری یکپارچه به آنها کمک می‌کند تا خود را با تغییرات محیطی انطباق داده و در صحنه رقابت باقی بمانند. از این رو پژوهش حاضر به این شرکت‌ها کمک کند تصمیم‌گیری بهتری داشته باشند و در گام بالاتر از طریق بهبود عملکرد به کشور کمک کنند تا از طریق بهبود در نرخ بیکاری، نرخ صادرات وضعیت بهتری را داشته باشد. بنابراین با وجود مخاطبان گسترده اعم از دانشگاهیان، مجریان و مؤسسات درگیر با گزارشگری یکپارچه، شواهد تجربی مربوط به تأثیرات آن، همچنان منوط به فراهم شدن زمینه‌های لازم در خصوص اجبار این نوع گزارشگری توسط نهادهای ناظر می‌باشد. در واقع، ادبیات مربوط به گزارشگری یکپارچه هنوز باید ارزیابی کند که آیا پذیرش چارچوب گزارشگری جدید، کیفیت افشای اطلاعات را افزایش می‌دهد یا خیر؟ با توجه به مباحث مطرح شده، هدف پژوهش حاضر این است که چه عواملی بر گزارشگری یکپارچه تأثیرگذار است؟

با توجه به افزایش نیازهای اطلاعاتی درباره فرآیندها و عملیات واحدهای تجاری، صورت‌های مالی به شکل سنتی نمی‌تواند نیازهای گوناگون استفاده‌کنندگان را تامین کند زیرا گزارشگری مالی سنتی بدون محدودیت نمی‌باشد. چنین اطلاعاتی برای ارزیابی جامع شرکت‌های تجاری، جذابیت سرمایه‌گذاری و رقابت‌پذیری بسیار ضروری می‌باشد، نگرانی‌های زیادی وجود دارد که گزارشگری سنتی شرکت‌ها برای پاسخگویی به نیازهای اطلاعاتی ذینفعان کافی نمی‌باشد، در نتیجه موضوع گزارشگری یکپارچه برای پوشش ضعف‌های گزارشگری سنتی استفاده می‌گردد. گزارشگری یکپارچه، گزارش اطلاعات مالی و غیر مالی در یک سند واحد است و هدف آن بهبود گزارش‌های سالانه و پشتیبانی اطلاعات مالی با جزئیاتی بیشتر در مورد چشم‌اندازهای فعلی و آینده است (پاولوپلوس و همکاران، ۲۰۱۷). یکی از اهداف گزارشگری یکپارچه کاهش آشفتگی گزارشگری مالی فعلی با تأکید بر اختصار گزارشگری می‌باشد. گزارشگری یکپارچه مدعی انجام این کار بواسطه داشتن دیدی متفاوت از اهمیت است که به موجب آن مدیران، فعالیت‌های بااهمیتی را که موجب ارزش‌آفرینی برای شرکت است را افشا می‌کنند. یکی دیگر از مزایای ادعایی گزارشگری یکپارچه این است، که با اهمیت‌ترین موارد گزارش‌های جداگانه شرکت‌ها را با هم ادغام و به یک گزارش مختصر و منسجم تبدیل می‌کند. با انجام این کار، نه تنها با استراتژیک‌ترین اطلاعات مربوط را که برای تصمیمات سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران مهم است گزارش می‌دهد (چنگ و همکاران، ۲۰۱۵)، بلکه ارتباط این عناصر را نیز نشان می‌دهد و توضیح می‌دهد که چگونه بر توانایی شرکت در ایجاد و حفظ ارزش در کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت تأثیر می‌گذارد (ژیا و همکاران، ۲۰۱۷).

از زمان انتشار چارچوب گزارشگری یکپارچه در سال ۲۰۱۳، علاقه جهانی به گزارشگری یکپارچه همچنان رو به رشد است و گزارشگری یکپارچه توان بالقوه جهت تغییر چشم‌انداز گزارشگری مالی را دارد (ژیا و همکاران، ۲۰۱۷). براساس کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، بیش از ۱۵۰۰ شرکت در حال حاضر گزارش یکپارچه تهیه می‌کنند. همچنین گزارشگری یکپارچه توسط مؤسسات بزرگ حسابداری دنیا، استانداردهاگذاران و بدنه حرفه حسابداری در کشورهای مختلف مورد حمایت شدید قرار گرفته است (بارث و همکاران، ۲۰۱۷). تلاش‌های جدی از سوی فدراسیون بین‌المللی حسابداران و کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه برای پذیرش همگانی گزارشگری یکپارچه انجام شده است. کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه شبکه‌ای از شرکت‌های با تجربه در زمینه گزارشگری یکپارچه ایجاد

۲- مبانی نظری

یک تغییرات مستمر اقتصاد جهانی شرایطی رقابتی را برای شرکت‌ها بوجود آورده است. شرایطی که به همراه رقابت جهانی موضوعاتی هم‌چون نوآوری‌های تکنولوژی و افزایش مقررات در مواجهه با بحران‌ها و چالش‌ها را به دنبال داشت (فلاور، ۲۰۱۵). در نتیجه این تغییرات گزارشگری سنتی، نسبت به برطرف کردن نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان با چالش بزرگی روبه‌رو شده است که توان پاسخگویی به آن را ندارد. برای مقابله با این چالش‌ها گزارشگری پایداری که ناشی از تکامل گزارشگری مسئولیت اجتماعی و زیست محیطی در شرکت‌های بزرگ و چندملیتی بود، پدیدار شد (کولک، ۲۰۰۳). یافته‌ها نشان می‌دهد تا سال ۱۹۹۹، تقریباً ۳۹ درصد شرکت‌های ثروتمند جهان موسوم به G250 اقدام به تهیه گزارشگری پایداری می‌کردند که این عدد در سال ۲۰۱۰ به ۹۵ درصد رسیده است. در راستای این تکامل گزارشگری یکپارچه را می‌توان آخرین تحول از گزارشگری پایداری دانست که یک رویکرد گزارشگری جامع، استراتژیک، پاسخگو و مرتبط با نیازهای اخیر ذینفعان است (آدامز و سیمنت، ۲۰۱۱). این شیوه گزارشگری نتیجه تلاشی چند جانبه از سوی کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه (IIRC)، گزارشگری جهانی (GRI)، کمیته توسعه گزارشگری پایداری و سازمان ملل است (استوبس و هیگینس، ۲۰۱۴). گزارشگری یکپارچه به عنوان چیزی فراتر از یک گزارش، به دنبال ارائه اطلاعات مالی و غیرمالی توأم می‌باشد، که بیان می‌کند شرکت چگونه ایجاد شده است؟ و چگونه ارزش‌های پایدار را ایجاد کرده و در نتیجه به موضوع‌های اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی توجه می‌کند (کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، ۲۰۱۳). با مرور این تغییرات می‌توان این ادعا را مطرح کرد که در سال‌های اخیر گزارشگری مالی در جهت پاسخگویی به ذینفعان بی‌شمار دچار تحول شده و واحد تجاری از گزارشگری غیرمالی برای ارائه اطلاعات، مفیدتر، و شفافیت و پاسخگویی بیشتر استفاده می‌کند. گزارشگری یکپارچه تلاشی در جهت پاسخگویی به همین نیاز است که می‌تواند تا حد زیادی منجر به برطرف کردن نیازهای اطلاعاتی ذینفعان شود. انتظار می‌رود که این شیوه گزارشگری، منجر به کاراتر شدن گزارش شرکت‌ها و افزایش کیفیت اطلاعات برای ذینفعان گردد. عاملی که تخصیص بهینه سرمایه و پایداری و ثبات اقتصادی را به دنبال خواهد داشت (مرشدزاده و قربانی، ۱۳۹۵).

یک گزارش یکپارچه بیان ارتباطات مختصر در مورد ۱-
چگونگی استراتژی، ۲- حاکمیت، ۳- عملکرد سازمان و ۴-
چشم‌انداز در محیط خارجی است که منجر به ایجاد ارزش

در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت می‌شود. در واقع این شیوه گزارشگری به دلیل توجه بیشتر به مسائل غیرمالی در خلاف شیوه سنتی می‌توند شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران را در برابر موقعیت‌های تصمیم‌گیری به خصوص در شرایط بحرانی توأم یاری نماید (سرافیم، ۲۰۱۵).

سال‌های زیادی است که گزارشگری شرکت‌ها مورد انتقاد است. استانداردها گزارشگران همواره در تلاشند تا با افزایش استانداردها و مقررات، کیفیت گزارشگری را بهبود بخشند؛ اما تاکنون در این دنیای در حال تغییر به طور کامل موفق نبوده‌اند. یکی از دلایل اصلی موفق نشدن آنان، تنظیم جنبه‌های مختلف گزارشگری شرکت‌ها (گزارشگری مالی و گزارشگری پایداری) به وسیله استانداردها گزارشگران مختلف و نبود هماهنگی کلی برای نحوه ارائه گزارش است. هدف اصلی هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، تدوین استانداردهای حسابداری بین‌المللی است که باید در تهیه صورت‌های مالی اعمال شود. همچنین دستیابی به میزانی از قابلیت مقایسه نیز از اهداف استانداردهای بین‌المللی می‌باشد که به سرمایه‌گذاران در تصمیم‌گیری‌های هر دو آنان کمک کند (رضایی و همکاران، ۱۳۹۸).

قدر مسلم، از آن‌جا که در حال حاضر گزارشگری یکپارچه به عنوان شیوهی داوطلبانه و اختیاری تلقی می‌شود. لذا این‌که چه عواملی می‌توانند بر ابعاد و میزان گزارشگری یکپارچه در شرکت‌ها مؤثر باشند؟

نکته قابل توجه دیگر این است که از آنجا که تاکنون الزامی به عهده گزارش یکپارچه‌ای که تماماً مبتنی بر چارچوب‌های ابلاغی کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه به عنوان متولی اصلی آن باشد، ایجاد نشده لذا این شیوه گزارشگری می‌تواند در سطح شرکت‌ها متفاوت باشد. اما اهمیت تحقیق حاضر از آن جهت است که در شرایط فعلی با رفع تحریم‌ها و ایجاد شرایط رقابتی، جهت جذب سرمایه‌گذاران و پاسخگویی و شفافیت بیشتر به همه‌ی ذینفعان باید به افشای داوطلبانه اطلاعات مالی و غیرمالی روی آورد که این موضوع می‌تواند از طریق گزارشگری یکپارچه محقق شود.

۳- پیشینه تحقیق

گزارشگری یکپارچه همواره یکی از موضوعات بحث برانگیز در نوشتارهای مرتبط با حسابداری بوده است و در این بخش به برخی تحقیقات انجام شده در این زمینه اشاره می‌شود:

داروغه حضرتی و همکاران (۱۳۹۹) به بررسی شناسایی مؤلفه‌ها و شاخص‌های گزارشگری یکپارچه مبتنی بر وب برای شرکت‌های ایرانی با اتخاذ رویکرد دلفی فازی و استفاده از تکنیک (FAHP) جهت رتبه‌بندی و تعیین اهمیت آن‌ها از طریق

رضایی و همکاران (۱۳۹۸) به بررسی ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزارشگری یکپارچه در بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. بدین منظور داده های مورد نیاز از ۸۱ شرکت عضو بورس اوراق بهادار تهران، در طی دوره زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ جمع آوری گردید. نتایج پژوهش نشان داد که بین سود خالص و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد. بین ارزش دفتر حقوق صاحبان سهام و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد. بین سودوزیان جامع و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد. بین سودوزیان جامع و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد.

بابادی و فخاری (۱۳۹۷)، با هدف بررسی عوامل مؤثر بر میزان افشای اطلاعات گزارشگری یکپارچه، ۷۱ شرکت از شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در صنایع دارویی، خودرویی، شیمیایی و غذایی را مورد بررسی قرار دادند. آن ها برای سنجش متغیر میزان افشای گزارشگری یکپارچه از چک لیست کینگ تری به همراه گزارش هیئت مدیره شرکت تاکوفا استفاده کردند. آن ها به این نتیجه رسیدند که ارتباط معناداری بین هزینه سیاسی، حاکمیت شرکتی و ویژگی کمیته حسابرسی، ساختار مالکیت و عملکرد با میزان افشای گزارشگری یکپارچه وجود دارد، بدین معنا که می توان این عوامل را عواملی کلیدی و تعیین کننده در افشای مناسب اطلاعات گزارشگری یکپارچه در گزارش سالانه هیئت مدیره شرکت ها دانست.

ابراهیم آبادی و اسعدی (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی رابطه بین ویژگی های شرکتی و افشای داوطلبانه اطلاعات در بورس اوراق بهادار تهران پرداخت. در این پژوهش اندازه شرکت، عمر شرکت، ترکیب هیأت مدیره نسبت بدهی، نسبت سودآوری، جریان وجوه نقد آزاد، اندازه مؤسسه حسابرسی به عنوان متغیر مستقل و افشای اطلاعات به عنوان متغیر وابسته و نوع صنعت متغیر کنترلی انتخاب شد با آزمون فرضیه های تحقیق و با توجه به سطح معنی داری فرضیه ها این نتایج حاصل گردید که اندازه شرکت رابطه معناداری مثبت، نسبت بدهی و نسبت سودآوری رابطه معناداری معکوس با کیفیت افشای داوطلبانه دارند و عوامل مؤثر بر افشای داوطلبانه اطلاعات در بین گروه های مختلف صنایع، تفاوت معناداری دارد.

رویایی و ابراهیمی (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی تأثیر ویژگی های کمیته حسابرسی بر افشای داوطلبانه اخلاق شرکت - های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در سال ۱۳۹۲ پرداختند. ویژگی های مورد مطالعه شامل استقلال، تخصص،

محاسبه اوزان، پرداختند. در این پژوهش پس از مطالعه ادبیات پژوهش مؤلفه ها و شاخص های شناسایی شده در چهار بعد (مسئولیت اقتصادی، قانونی، اخلاقی و اختیاری) سازماندهی گردید و نتایج نشان داد که بعد اصلی «مسئولیت اقتصادی» دارای بیشترین ضریب اهمیت و رتبه بوده و سه بعد دیگر به ترتیب «مسئولیت قانونی»، «مسئولیت اخلاقی» و «مسئولیت اختیاری» رتبه های بعدی را به خود اختصاص داده اند.

ابوالفتحی و همکاران (۱۳۹۹) به بررسی پیامدهای کیفیت گزارشگری یکپارچه بر ارزش گذاری شرکت ها و عملکرد آتی شرکت با تاکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی خارجی پرداختند. به همین منظور، داده های مربوط به شرکت های پذیرفته شده در بورس و فرا بورس تهران برای دوره زمانی ۷ ساله بین سال های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ برای ۱۲۰ شرکت استخراج و از الگوی رگرسیونی داده های ترکیبی برای آزمون فرضیه ها استفاده گردید. نتایج پژوهش نشان داد که بازار سرمایه نگرش مثبتی نسبت به شرکت هایی دارد که از رویکرد گزارشگری یکپارچه برای ارائه اطلاعات خود استفاده می کنند؛ و این نگرش مثبت منجر به افزایش ارزش گذاری شرکت می گردد. همچنین رابطه مثبت میان ارزش گذاری شرکت و گزارشگری یکپارچه در شرکت های دارای پیچیدگی سازمانی و شرکت های نیاز به تأمین مالی خارجی بالاتر، قوی تر است.

ستایش و مهتری (۱۳۹۸) به تبیین الگویی برای ارائه اطلاعات مالی و غیرمالی شرکت های ایرانی در قالب گزارشگری یکپارچه پرداختند. در این پژوهش، با توجه به نظریه های مطرح در حوزه گزارشگری و بر اساس الگوهای گزارشگری مالی و هم چنین رهنمودهای کلی ارائه شده در چارچوب بین المللی گزارشگری یکپارچه، الگوی گزارشگری یکپارچه استخراج و پرسش نامه ای بر اساس مطالعات کتابخانه ای و نظر خبرگان طراحی و در اختیار نمونه آماری پژوهش (از جمله مدرسان یا اعضای هیات علمی دانشگاه ها در رشته حسابداری، کارشناسان مالی شرکت ها یا سازمان بورس و اوراق بهادار و حسابداران رسمی) قرار گرفت. نتایج حاصل از آزمون های آماری ناپارامتریک (از جمله آزمون فریدمن، نسبت، خی دو و U من ویتنی) نشان داد که اجزای اصلی الگوی گزارشگری یکپارچه بدین شرح است: کلیات مبانی نظری (شامل اهداف، مخاطبان، ویژگی های کیفی اطلاعات، قیود و محدودیت ها)، رویکرد گزارشگری (مبتنی بر اصول و یا مبتنی بر قانون)، اجباری یا اختیاری بودن افشاء اطلاعات مندرج در گزارش، مسئول تدوین استانداردها، مسئول تهیه و ارائه گزارش، تقبل هزینه های گزارش، دوره گزارشگری، عناصر و ابعاد گزارش، شکل گزارش، نحوه انتشار گزارش، نوع شرکت ها و مسئول اعتباربخشی گزارش.

شرکت از ۵۷ کشور را مورد مطالعه قرار دادند نتایج آن ها نشان داد که گزارشگری یکپارچه؛ ۱- سطح افشای شرکتی را افزایش و عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش می دهد. ۲- کیفیت سود هر سهم گزارش شده را افزایش می دهد. ۳- تأثیر مثبتی بر رابطه ارزش دفتری با ارزش بازار ندارد. ۴- این مزایا را با حاشیه ی کاهشی ارائه می دهد (بزرگی تأثیر مثبت افشا رابطه معکوس با سطح شفافیت قبلی دارد). ۵- به نظر نمی رسد که نتایج به دست آمده تحت تأثیر مناطق جغرافیایی و ساختارهای اقتصادی کشورها قرار گیرد و ۶- شواهد روشنی در خصوص رابطه عوامل مؤثر در اتخاذ گزارشگری یکپارچه و شرکت های که بیشتر در معرض آن ها قرار دارند، وجود ندارد.

پيستونی (۲۰۱۸) با هدف ارزیابی کیفیت گزارش های یکپارچه، ۱۱۶ گزارش یکپارچه ارائه شده توسط شرکت ها را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد. نتایج او نشان داد کیفیت گزارشگری یکپارچه پایین است، شرکت ها از چارچوب گزارشگری یکپارچه پیروی می کنند، اما اطلاعات اندکی در مورد جنبه هایی مانند سرمایه، مدل کسب و کار، اولویت های استراتژیک و روند ارزش آفرینی افشا می کنند و بیشتر به شکل گزارشگری یکپارچه توجه می شود تا به محتوای آن. او همچنین استدلال نمود علیرغم مزایای عنوان شده برای ذینفعان و همکاری هایی که در جهت معرفی گزارشگری یکپارچه به عنوان بهترین شیوه عمل انجام می گیرد، این نوع گزارشگری در بین شرکت ها به ندرت رواج یافته است و حتی هنگام اتخاذ این چارچوب به طور کامل نیز اجرا نمی شود.

پاولوپلوس و همکاران (۲۰۱۷) به بررسی ارتباط بین کیفیت افشای گزارشگری یکپارچه و مکانیسم های راهبری شرکتی می پردازند. آن ها همچنین تأثیر اطلاعات حسابداری ارائه شده توسط گزارشگری یکپارچه بر سطح کیفیت سود و هزینه های نمایندگی در ۸۲ شرکت بین المللی را مورد آزمون قرار دادند و برای اندازه گیری کیفیت گزارشگری یکپارچه از یک شاخص نمره ای منطبق با چک لیست وزنی اختصاص داده شده به فصل های مربوط به گزارش کینگ تری استفاده نمودند. نتایج آن ها نشان می داد که کیفیت افشای این نوع گزارشگری با متغیرهای راهبری شرکتی رابطه مثبت دارد. تعداد بیشتر هیئت مدیره مستقل و غیر اجرایی عضو در کمیته های تخصصی، کیفیت افشای گزارشگری یکپارچه را افزایش می دهد. مطابق با ادبیات کیفیت سود به این نتیجه رسیدند که شرکت هایی که گزارش یکپارچه با کیفیت بالا ارائه می دهند از روش های مدیریت سود کم تری استفاده می کنند. همچنین آن ها به این نتیجه رسیدند که گزارش یکپارچه با کیفیت بالاتر باعث کاهش هزینه های نمایندگی می شود.

تعداد جلسات و اندازه ی کمیته بوده است. در این پژوهش از رگرسیون مقطعی لوجیت با حداکثر درست نمایی استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که تنها دو ویژگی استقلال کمیته حسابرسی و تخصص اعضای کمیته بر افشای داوطلبانه اخلاق تأثیر می گذارد.

ودیدی و همکاران (۱۳۹۱) در تحقیقی به بررسی آخرین تحول های گزارشگری یکپارچه پرداختند آنان در تحقیق خود اطلاعاتی در خصوص ویژگی های گزارشگری مالی یکپارچه و لزوم گسترش این نوع گزارشگری ارائه کردند.

اعتمادی و همکاران (۱۳۸۸) در تحقیقی به بررسی تأثیر فرهنگ سازمانی، تمرکز مالکیت و ساختار مالکیت بر کیفیت اطلاعات مالی شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. نتایج تحقیق آنان روی ۱۰۵ شرکت بورس نشان داد سه عامل فرهنگ سازمانی، تمرکز مالکیت و ساختار مالکیت بر کیفیت اطلاعات مالی شرکت ها اثرگذارند. از میان این عوامل، ساختار مالکیت کمتری اثر مستقیم را بر کیفیت اطلاعات مالی دارد، اما حائز اهمیت ترین نقش آن اثر تعدیل شونده است که بر ارتباط بین فرهنگ سازمانی و کیفیت اطلاعات مالی و نیز رابطه بین تمرکز مالکیت و کیفیت اطلاعات مالی دارد. به نحوی- که هرچه ساختار مالکیت شرکتی خصوصی تر باشد تمرکز مالکیت منجر به افزایش کیفیت اطلاعات مالی می شود، این در حالی است که در شرکت های با مالکیت کمتر خصوصی، این رابطه برعکس می باشد.

زواری و ژیفی (۲۰۲۱) به بررسی تأثیر ویژگی های هیئت مدیره در سطح افشای اطلاعات مالی و غیر مالی در گزارشگری یکپارچه پرداختند. به همین منظور، نمونه ای از ۴۳۱ شرکت اروپایی برای دوره زمانی ۲۰۱۲ و ۲۰۱۹ انجام گردید. نتایج رگرسیون های خطی وجود روابط بین استقلال اعضای هیئت مدیره، دوگانگی مدیرعامل و همچنین اندازه هیئت مدیره با گزارش یکپارچه را تأیید کرد.

ریچارد و ادندال (۲۰۲۰) به بررسی عملکرد گزارشگری یکپارچه شرکت های پذیرفته شده در غنا از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۸ پرداختند. برای بررسی ۴۱۲ گزارش سالانه شرکت ها، از روش تحلیل محتوا استفاده شد. سطح و روند عملکرد گزارشگری یکپارچه شرکت ها با توجه به مقیاس رتبه بندی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که شرکت ها افشاگری مثبت زیست محیطی و اجتماعی خود را افزایش داده و از گزارشگری یکپارچه برای مدیریت تصویری از عملکرد بهتر خود استفاده می کنند.

کورتیسی و ونای (۲۰۱۹)، برای تجزیه و تحلیل اثرات پذیرش داوطلبانه گزارشگری یکپارچه، نمونه ای شامل ۶۳۶

زیست محیطی و تا حدی کمتر افشای راهبری شرکتی بر روی این رابطه تأثیر می‌گذارد.

بارث و همکاران (۲۰۱۵)، با استفاده از داده های ۱۰۰ شرکت برتر بورس ژوهانسبرگ و از طریق بررسی دو کانال اثر بازار سرمایه و اثر واقعی به این نتیجه رسید که بین گزارشگری یکپارچه و ارزش شرکت ها همبستگی وجود دارد. برای انجام آزمون، ارزش شرکت با سه عامل نقدینگی، هزینه سرمایه و جریان نقدی مورد انتظار اندازه گیری شد. نتایج آزمون ها نشان داد بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و نقدینگی رابطه مثبتی وجود دارد، که از کانال بازار سرمایه پشتیبانی می‌کند. هیچ شواهدی مبنی بر ارتباط بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و هزینه سرمایه مشاهده نگردید. همچنین بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و جریان نقدی آتی مورد انتظار رابطه مثبتی یافت شد که این همبستگی می‌تواند منعکس کننده ی پیش بینی بهتر جریان نقدی توسط سرمایه گذار و اثر بازار سرمایه، اثر واقعی تصمیمات داخلی و یا هر دو باشد. یافته های تحقیق او با اهداف دوگانه چارچوب گزارشگری یکپارچه مبنی بر بهبود اطلاعات خارجی و تصمیمات داخلی بهتر سازگاری داشت.

سرافیم (۲۰۱۵) در پژوهشی به بررسی رابطه بین گزارشگری یکپارچه و ساختار مالکیت یک شرکت پرداخت. نتایج تحقیق او نشان داد شرکت‌هایی که به جای گزارشگری یکپارچه پرداختند دارای سرمایه‌گذارانی با نگاه بلند مدت تری بودند. از طرفی شرکت‌هایی که فرصت رشد بیشتری دارند و به صورت خانوادگی اداره نمی‌شوند نسبت به ارائه گزارشگری یکپارچه پایدارتر عمل خواهد کرد. همچنین این پژوهش نشان داد سرمایه‌گذاری شرکت‌ها بر مسائل محیطی و اجتماعی و اثرات مسائل زیست محیطی فعالیت‌شان بر جامعه به بهبود گزارشگری یکپارچه کمک خواهد کرد و بر ترکیب سرمایه‌گذاران پایه مؤثر خواهد بود.

لی و همکاران (۲۰۱۶) نیز در پژوهشی با عنوان ارتباط بین گزارشگری یکپارچه و ارزش شرکت به بررسی این موضوع پرداخت که منافع ارائه گزارشگری یکپارچه بر هزینه‌ها چگونه است و آیا گزارشگری یکپارچه می‌تواند بر ارزش شرکت‌ها مؤثر باشد؟ نتایج تحقیق آنان نشان داد که به طور متوسط گزارشگری یکپارچه می‌تواند هزینه پردازش اطلاعات در شرکت‌هایی با ساختار پیچیده و بزرگ را کاهش دهد. همچنین مشاهده کردند که بین گزارشگری یکپارچه و ارزش شرکت رابطه مثبتی برقرار است و شرکت‌هایی که نیاز به تأمین مالی خارجی بیشتری دارند، باید گزارشگری یکپارچه را انجام داده و از این طریق عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش دهند.

ژیا و همکاران (۲۰۱۷)، با استفاده از شرکت ها پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار ژوهانسبورگ، به بررسی شواهدی در خصوص سودمندی گزارشگری یکپارچه پرداختند. آن ها به این نتیجه رسیدند که با افزایش سطح همگرایی یک شرکت با چارچوب گزارشگری یکپارچه، خطای پیش بینی تحلیلگران کاهش می‌یابد. علاوه بر این، بهبود همگرایی با چارچوب گزارشگری یکپارچه متعاقباً با کاهش هزینه سرمایه برای برخی از شرکت ها همراه است. این نتایج نشان داد گزارشگری یکپارچه اطلاعات مفید و بیش از مکانیسم های گزارشگری موجود به بازار سرمایه ارائه می‌دهد.

بابوکار دوس و ریمبل (۲۰۱۶)، به بررسی پیامدهای ارزیابی بازار از گزارشگری مالی با رویکرد گزارشگری یکپارچه پرداختند. آن ها ارتباط اطلاعات حسابداری (یعنی ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام و سود) شرکت‌های بورس اوراق بهادار ژوهانسبورگ را با ارزش بازار آن ها، پس از اتخاذ اجباری رویکرد گزارشگری یکپارچه تحت گزارش کینگ تری را مورد بررسی قرار دادند. برای این منظور، آن ها نمونه ای از ۹۵۴ مشاهده مربوط به سال- شرکت را از طریق یک مدل خطی که ارزش بازار سهام یک شرکت را با ارزش دفتری سهام و سود آن مرتبط می‌کند را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. آن ها در راستای انتظارات چارچوب گزارشگری یکپارچه، شواهد قوی از افزایش همبستگی سود با ارزش بازار شرکت یافتند. اما، برخلاف موضع چارچوب کمیته بین المللی گزارشگری یکپارچه، نتایج آن ها بیانگر کاهش همبستگی ارزش دفتری خالص دارایی های شرکت با ارزش سهام آن می‌باشد آن ها این موضوع را اینگونه استدلال کردند که چنین کاهش را می‌توان در راستای موضع این کمیته مبنی بر اختصاص اهمیت برابر برای طیف گسترده ای از "سرمایه"، مانند سرمایه انسانی، سرمایه اجتماعی و سرمایه طبیعی دانست. برناردی و استارک (۲۰۱۶) تأثیر تغییر سیستم گزارشگری بر صحت پیش بینی تحلیلگران را به عنوان روشی از ارزیابی سودمندی گزارشگری یکپارچه مورد مطالعه قرار دادند. آن ها به این نتیجه رسیدند که قبل از معرفی گزارشگری یکپارچه سطح افشای زیست محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی با دقت پیش بینی تحلیلگر دارای رابطه معناداری نبود و این در حالی است که پس از معرفی گزارشگری یکپارچه شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد سطح افشای زیست محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی با دقت پیش بینی تحلیلگر دارای رابطه است. آن ها سطح افشای زیست محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی را به عنوان متغیرهای واسطه در تعیین اثربخشی گزارشگری یکپارچه در نظر گرفتند و به این نتیجه رسیدند که سطح افشای

می سازد انتظارات ذینفعان، فشارهای اجتماعی، خطرات محیطی و چالش ها را بهتر بشناسد و همچنین در این زمینه اخلاق، ارزش ها و حاکمیت شرکتی خود را ارزیابی کند (IoDSA ، ۲۰۰۹). با توجه به مطالب بیان شده فرضیه زیر تدوین می گردد:

فرضیه اول: سازوکار حاکمیت شرکتی بر گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد.

گزارش های یکپارچه برای حمایت از سازمان ها با هدف ایجاد ارزش در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت طراحی شده اند. توانایی یک سازمان در ایجاد ارزش در استراتژی سازمانی آن، مقاومت در برابر الگوی تجاری، پایداری اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی، شناسایی خطرات و فرصت ها و کیفیت روابط و ارزیابی ها توسط ذینفعان خود منعکس شده است. علاوه بر این، با یکپارچه سازی سطوح مختلف سازمان، گزارش یکپارچه سازوکارهای ایجاد ارزش را صریح می کند، استراتژی و مکانیسم های تخصیص منابع را اصلاح می کند و حتی می تواند مدل کسب و کار را اصلاح کند. گزارش یکپارچه، یک ابزار مدیریتی است که توانایی افزودن ارزش به سازمانی که در حال تغییر هستند برای گسترش ارزش آفرینی آن در بلند مدت است. یکی از ارزش های افزوده استفاده از چارچوب گزارش جامع یکپارچه گزارشگری شورای بین المللی، معرفی مفهوم تفکر یکپارچه به سازمانی است که آن را تصویب می کند. تفکر یکپارچه به ارتباطات بین انواع مختلف سرمایه، برنامه ریزی و تصمیم گیری برای ایجاد ارزش اشاره دارد که به یک سطح گسترده ارتباط بین افراد، کارکردها و اطلاعات نیاز دارد و سازمانها را در جهت دستیابی به اهداف استراتژیک خود تراز می کند (ماسیاس و فرقان لایوانو، ۲۰۱۷). EY (۲۰۱۴) اظهار داشت که تهیه استراتژی باید رویه ها و ابزارهای تعیین شده برای شکل گیری ارزش برای سرمایه گذاران و سایر ذینفعان، به ویژه مشتریان کارمندان، تأمین کنندگان و جامعه را در کنار هم مشخص کند. ارزشی که برای جامعه حاصل می شود نتیجه ایجاد بیرونی های منفی و مثبت است. بدیهی است استراتژی باید میزان تفاوت را برای گزاره ارزشی جامعه به طور کلی مشخص کند. این استراتژی باید به عنوان مثال سوالات را مورد توجه قرار دهد: تجارت برای ایجاد ارزش برای مشتریان، ارائه دهندگان سرمایه مالی و سایر ذینفعان چه کاری انجام می دهد؟ کسب و کار برای چه نتیجه ای می گیرد؟ تجارت به چه سرمایه هایی بستگی دارد؟ موقعیت تجارت چگونه در زنجیره ارزش و بازارهای عملیاتی خود قرار خواهد گرفت؟ با توجه به استدلال های فوق فرضیه زیر ارائه می گردد:

قالب پژوهش حاضر در مورد عوامل موثر بر گزارشگری یکپارچه بوده که این عوامل در ۵ عامل ساز و کارهای حاکمیت شرکتی، نوع استراتژی، عملکرد مالی، موقعیت صنعت و عوامل محیطی است که در تحقیقات دیگران بطور مجموع از همه این عوامل استفاده نگردیده و همچنین در رابطه با عوامل استفاده شده اکثر تحقیقات بر اساس نسبت های مالی انجام شده و کمتر به شاخص غیرمالی پرداخته اند. در مورد گزارشگری یکپارچه از تعداد متنوعی از شاخص ها استفاده شده که قادر باشد توان توضیحی این متغیر را در تحقیق بالا ببرد که در تحقیقات دیگر محققان مشاهده نشده است.

۴- فرضیه های تحقیق

به دنبال بحران مالی جهانی، به طور فزاینده انتظار می رود که سازمان ها نه تنها با رعایت الزامات قانونی خودتنظیمی داشته باشند بلکه با در نظر گرفتن ذینفعانی که منافع آنها در سازمان تحت تأثیر قرار می گیرد، به شیوه ای اخلاقی و قابل دفاع نیز عمل کنند. در نتیجه، رویکردی فراگیرتر از ذینفعان نسبت به حاکمیت شرکت ها به رسمیت شناخته شده است، که سازمانها را وادار می کند مسئولیت پذیری را نسبت به همه ذینفعان که "می توانند تحت تأثیر آنها قرار می گیرند" بپذیرند (فریمن ، ۱۹۸۴: ۱). سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) این رویکرد فراگیر ذینفعان در مورد حاکمیت شرکت ها را "مجموعه ای از روابط بین مدیریت یک شرکت ، هیئت مدیره آن ، سهامداران و سایر ذینفعان" تعریف کرده است (OECD، ۲۰۰۴: ۱۱). بنابراین، تمرکز حداقل یک رویکرد در مدیریت شرکت ها به تأکید بر روابط ذینفعان تغییر یافته است. در این راستا ، باید اذعان داشت که یک بحث مداوم بین طرفداران، به ترتیب، سهامداران و رویکردهای سهامدار گرا در حاکمیت شرکتها وجود دارد و مشاهده شده است که به جای همگرایی در اخلاق حاکمیت شرکت ها، واگرایی رویکردها وجود دارد (روسو، ۲۰۰۹؛ هانسمان و کراکان، ۲۰۰۰). شرط اصلی این است که سازمانها پایداری را بخشی از استراتژی سازمانی بدانند و حاکمیت شرکتی خوب حاکی از عملکرد یکپارچه است و این گزارش های پایداری سالانه یا گزارش های یکپارچه را اطلاع می دهد (اکسلز و کورزاس، ۲۰۱۰). همچنین پاسخگویی مجموعه ای از استانداردهای اطمینان مبتنی بر اصل است که از گزارشگری و تضمین یکپارچه با کمک به سازمان ها می توانند با مشارکت ذینفعان، پاسخگوتر، مسئولیت پذیر و پایدار شوند. بنابراین گزارش یکپارچه از گزارش دادن به فرآیندی که به سازمان ها در اولویت بندی موضوعات پایداری در سطح استراتژیک است، کمک می کند. علاوه بر این، سازمان را قادر

فرضیه دوم: نوع استراتژی شرکت بر گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد.

شاخص های کلیدی عملکرد مقادیر مختلفی از اطلاعات را در مقایسه با معیارهای سنجش عملکرد ارائه می دهند. نظریه اطلاعات با تکیه بر اقدامات اطلاعاتی برای بررسی این که آیا آنها برای تعیین یک زیربخش عملی از شاخص های کلیدی عملکرد ها که در ارزیابی سودمندی اطلاعات پایدار برای کاربرانی که حداقل از بین رفتن اطلاعات را دارند، ارزیابی می شوند، مورد بررسی قرار می گیرند (تالوری و سرکیس، ۲۰۰۲). شاخص های کلیدی عملکرد به دلیل اهداف ایجاد ارزش بلند مدت، عملکردهای مالی و غیر مالی را در برابر اهداف اندازه گیری می کنند. آنها همچنین می توانند برای اندازه گیری عملکرد و نتایج حاصل از استفاده از دارایی های مشهود و نامشهود علاوه بر عملکرد سرمایه هایی که تجارت در اختیار دارد، استفاده کرد. آنها به ردیابی عملکرد سازمان در افق بلند مدت، میان مدت و کوتاه مدت کمک می کنند. استفاده از شاخص های کلیدی عملکرد که مربوط به کاهش ضایعات تولید شده در تولید هستند ممکن است به طور غیرمستقیم از طریق بهبود عملکرد محیطی در ایجاد ارزش خارجی کمک کند. این توسعه می تواند به یک تصویر برند پیشرفته منجر شود، این به نوبه خود باعث افزایش رضایت مشتری می شود (EY، ۲۰۱۴). این جایی است که معتقدند شاخص های کلیدی عملکرد می توانند از قبل با ارزش باشند و بخشی از روایت گزارشگری یکپارچه باشند. ساکا و اوشیکا(۲۰۱۴) بیان کردند، شرکت هایی که در حال حاضر گزارش های یکپارچه صادر می کنند از دستورالعمل های گزارشگری پایداری جهانی استفاده می کنند زیرا دستورالعمل ها شاخص های کلیدی عملکرد پشتیبانی را ارائه می دهند که بنگاه ها برای ارزیابی پیشرفت خود استفاده می کنند. بنابراین فرضیه سوم تدوین می گردد:

فرضیه سوم: عملکرد مالی شرکت بر گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد.

ادبیات وسیعی در اقتصاد و حسابداری رهنمودهای نظری را در خصوص اینکه چگونه رقابت در بازار می تواند به کاهش مشکلات نمایندگی؛ یا گاهی اوقات به تشدید مشکلات نمایندگی منجر گردد، ارائه نموده اند. مسلم است که تقاضا برای گزارشگری مالی از تعارضات نمایندگی بین سهامداران و افراد درون شرکت (مدیران) ناشی شده است. بدین ترتیب، رقابت در بازار دارای اثرات دو پهلو و مبهم بر مسائل نمایندگی دارد. در خصوص کیفیت گزارشگری مالی، این ابهام نیز در بین تحقیقات انجام شده به چشم می خورد. برای مثال کارونا و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند که میزان مدیریت سود به طور مثبت با رقابت بازار

محصول وابسته می باشد؛ در حالی که بالاگريشان و کوهن (۲۰۱۲) دریافتند دفعات تجدیدارائه سود با رقابت بازار محصول کاهش می یابد. رقابت در بازار محصول موجب می شود که مدیر به طور فعال تری عملیات شرکت را پیش ببرد. تحقیقات بسیاری نشان داده اند که سطح رقابت ارتباط مستقیمی با سطح کیفیت اطلاعات منتشر شده حسابداری شرکت ها دارد. در همین حال، برخی تحقیقات نیز وجود دارد که نشان می دهد رقابت با سطح پایین تر اطلاعات حسابداری مرتبط است (مارکاریان و سانتالو، ۲۰۱۴). اقیون و همکاران (۲۰۰۵) به تأثیر رقابت بر سود قبل و بعد از نوآوری؛ تمرکز داشتند. طبق یافته آن ها، در سطح پایین رقابت، نقطه تعادل عمدتاً در صنایع با سطح تکنولوژی نزدیک به هم وجود دارد. رقابت باعث افزایش سود نهایی حاصل از نوآوری شده که نوآوری بیشتر را به همراه خواهد داشت. در سطح رقابت بالا، نقطه تعادل عمدتاً در صنایع رهبر- پیرو، جایی که شرکت ها در سطوح تکنولوژی متفاوتی فعالیت می نمایند؛ وجود دارد. در این صنایع، نوآوری عمدتاً توسط شرکت های پیرو انجام می شود زیرا رقابت سود نهایی حاصل از نوآوری را کاهش می دهد. بدین ترتیب، در سطح رقابت بالا، نوآوری کاهش می یابد. بدین ترتیب، شواهد و نتایج متفاوتی در خصوص تاثیر و ارتباط رقابت بازار بر کیفیت گزارشگری وجود دارد که بر این اساس فرضیه زیر بیان می شود:

فرضیه چهارم: موقعیت صنعت بر گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد.

محیطی که شرکت ها در آن فعالیت می کنند توسط عوامل مختلفی از جمله جهانی سازی، حساسیت شهروندان نسبت به مسائل زیست محیطی، توجه به حقوق بشر، رسوایی مالی و مقررات ملی و بین المللی موضوعات اجتماعی و زیست محیطی تغییر کرده است. این تغییرات در سناریویی که شرکت ها در آن فعالیت می کنند، نیاز به تفکر در مورد مدل های جدید کسب و کار و تعریف مجدد فرآیندها، ابزارها و مدل های مدیریت را دارد که به شرکت ها در دستیابی به اهداف نه تنها مالی، بلکه به اهداف اجتماعی و محیطی نیز کمک خواهد کرد. افشای اطلاعات راهی برای پاسخگویی به نیازهای اطلاعاتی ذینفعان و نشان دادن همسویی با انتظارات آنها است. به ویژه، افشای خدمات به بهبود شفافیت در روابط و جلب اعتبار و اعتماد ذینفعان کمک می کند. شرکت ها برای پاسخگویی به نیازهای ذینفعان ذیربط یا برجسته دعوت می شوند که توسط افرادی که می توانند بر عملکرد شرکت تأثیر بگذارند، پاسخ داده می شوند. بنابراین، از دیدگاه ابزاری، افشای حاصل از فشار ناشی از تقاضای ذینفعان برای کسب اطلاعات است (دیگان و بلامکویست، ۲۰۰۶؛ یانگوانیچ و گاتریه، ۲۰۰۵). بنابراین، فشار ذینفعان میزان انتظارات و

۵- روش تحقیق

این تحقیق از نوع تجربی و در حوزه تحقیقات اثباتی حسابداری می باشد. در این تحقیق اطلاعات مالی از صورت های مالی و یادداشت های مربوط به شرکت های مورد مطالعه استفاده می شود. روش پژوهش فوق قیاسی و استقرایی است، بدین معنی که مبانی نظری و پیشینه پژوهش از راه مطالعات کتابخانه ای، مقالات و سایت ها به صورت قیاسی و گردآوری اطلاعات و داده ها برای آزمون فرضیه ها در قالب استقرایی انجام گرفته است. از آنجایی که نتایج حاصل از این پژوهش می تواند در فرآیند تصمیم گیری استفاده شود، این پژوهش از لحاظ هدف تحقیق، کاربردی است. در این پژوهش گزارشگری یکپارچه به عنوان متغیر تأثیر پذیر یا وابسته و متغیرهای حاکمیت شرکتی، نوع استراتژی، عملکرد مالی، موقعیت صنعت و فشار ذینفعان نیز به عنوان متغیر تأثیر گذار یا مستقل که اطلاعات مربوط به متغیرها از طریق صورتهای مالی حسابرسی شده و گزارش هیئت مدیره شرکت ها جمع آوری، برای آزمون فرضیه های تحقیق از آمار توصیفی، رگرسیون چند متغیره و آزمونهای مربوط استفاده گردید.

جامعه آماری تحقیق، شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۸ است. در این تحقیق به منظور نمونه گیری از روش حذفی سیستماتیک استفاده شده است. بدین ترتیب که ابتدا تمامی شرکتهای پذیرفته شده در بورس تهران انتخاب گردید و در نهایت شرکتهایی انتخاب شدند که شرایط زیر را دارا باشند:

سال مالی شرکت ها طی کل دوره قلمرو زمانی پژوهش به پایان اسفند ختم شده و قبل از سال ۱۳۹۴ در بورس اوراق بهادار تهران پذیرفته شده باشند. همچنین شرکت ها در دوره زمانی پژوهش تغییر در سال مالی نداشته و جزء شرکت های مالی و سرمایه گذاری مانند بانک ها و بیمه نباشند. سرانجام اطلاعات مالی مورد نیاز در دسترس و سهام آنها در دوره مورد بررسی توقف معاملاتی نداشته باشند. در نهایت با توجه به موارد فوق ۶۶ شرکت در دوره تحقیق به عنوان نمونه آماری مورد مطالعه انتخاب گردید.

برای شناسایی عوامل موثر بر گزارشگری یکپارچه، ابتدا مطالعه و جستجوی اکتشافی در متون مربوطه انجام و از نظرات صاحب نظران دانشگاهی و بازار سرمایه استفاده و چارچوب نظری موضوع و منابع مربوطه تعیین گردید. همچنین، با مطالعه کتب و با مشورت استاد راهنما، تدوین چک لیست گزارشگری یکپارچه براساس رایجترین رهنمودها و استانداردهای بین المللی انجام و طراحی شد و درجه اهمیت هریک از اقلام افشاء، شناسائی موانع، مشکلات و محدودیتهای گزارشگری یکپارچه شرکتهای نیز صورت گرفت. پس از طراحی چارچوب اولیه تحقیق،

نیازهای اطلاعاتی را تعیین می کند که می تواند بین گروههای ذینفع مختلف متفاوت باشد و شرکت ها برای پاسخگویی به منظور دستیابی به مشروعیت در چارچوب مرجع، از چه شرکت هایی خواسته شده اند که پاسخ دهند. در راستای چشم انداز ابزاری برای نظریه ذینفعان، فشار ذینفعان تعیین کننده اصلی کیفیت گزارشگری یکپارچه است. انتشار اطلاعات با کیفیت بالا در گزارش های یکپارچه نشان دهنده ی پاسخ شرکت ها به نیازهای ذینفعان و وسیله ای برای جلب اعتماد و اعتبار آنها است (عزیزالاسلام و دیگان، ۲۰۰۸؛ دیگان و بلومکوئیست، ۲۰۰۶؛ الجیدو - تن و همکاران، ۲۰۱۰).

افشای اطلاعات مزایای بسیاری را در ارتباط با فرآیند تصمیم گیری، تصویر عمومی شرکت را نشان می دهد، باید توجه داشت که افشای اظهارات شرکت حاوی اطلاعات مربوط به کاربران، همیشه به صورت داوطلبانه انجام نمی شود، زیرا هزینه های بالقوه این ممکن است به مالکان تحمیل کند. ذینفعان به دلیل متفاوت بودن شرایط فرهنگی منجر به نگهداری ارزش های مختلف می شوند، نقش مهمی در روند پاسخگویی ایفا می کنند. به این معنا، ابعاد فرهنگی ملی، شباهت ها و تفاوت های کلی در فرهنگ ها در سراسر جهان را تبیین می کند و دلالت بر وجود روابط خاص بین این ابعاد فرهنگی و ترجیحات و اقدامات ذینفعان دارد. ابعاد مختلف سیستم های فرهنگی کشورها، مانند برابری جنسیتی، جمع گرایی نهادی یا یک گرایی انسان گرایانه، تفاوت های اساسی را در حسابداری در انتشار انواع گزارش ها نشان می دهد (آگیولرا و همکاران، ۲۰۰۷؛ فرناندز - فیجو، ۲۰۱۲). بعد فردگرایی یا جمع گرایی نشانگر شیوع ارزشهای فردی در مقایسه با ارزش های گروه است. یعنی در جوامع فردگرایانه رشد قوی تری از حقوق فردی وجود دارد. در مقابل، در جوامع جمعی، شهروندان تمایل دارند بیشتر درباره رفتارهای خود به عنوان اعضای یک گروه فکر کنند تا نسبت به رفتارهای فردی خود، در نتیجه تعهد محکمی به جامعه نشان دهند. این نگرانی برای کل گروه می تواند منجر به مفاهیمی مانند دسترسی به اطلاعات با ارزش تر از جوامع انفرادی شود. بعد مردانگی یا زنانگی به نقش زنان در جامعه اشاره دارد. فرهنگ های مرد محور تمایل به تحقق و موفقیت در رسیدن به موفقیت مادی دارند، در حالی که افرادی که گرایی زنانه تری دارند، معمولاً معتدل تر و متمرکز بر کیفیت زندگی هستند. علاوه بر این، مردانگی با ارزش های موفقیت و درآمد، شناخت، پیشرفت و چالش پیوند خورده است، بنابراین افشای اقتصادی در اولویت قرار می گیرد (دی مویج و هافستد، ۲۰۱۰؛ یاوراوغلو و دانسو، ۲۰۰۲).

بنابراین فرضیه زیر تدوین می شود:

فرضیه پنجم: عوامل محیطی بر گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد.

حال و آینده، پیامدهای مالی سایر سرمایه ها، عملکرد زنجیره تأمین، کیفیت شاخص های کمی
چشم انداز آتی: تغییرات پیش بینی شده، پیامدهای احتمالی، تخمین ها
سایر عناصر: اختصار و پیوندها، فرآیند تعیین سطح اهمیت، انتصاب هیات مدیره

حاکمیت شرکتی (CG): از طریق مجموع میانگین سه معیار و مکانیزم حاکمیت شرکتی شامل، مالکیت نهادی، اندازه هیئت مدیره، دوگانگی مدیر عامل محاسبه می شود.

مالکیت نهادی: نشان دهنده درصد سهام نگهداری شده توسط شرکت های بیمه، مؤسسه های مالی و سرمایه گذاری، بانک ها، شرکت های دولتی و دیگر اجزای دولت است. درصد از سهام متعلق به سهامداران بزرگ (سهامداران بزرگ کسانی که دارای ۵ درصد یا بیشتر از سهام هستند).

اندازه هیئت مدیره: تعداد اعضای هیئت مدیره. بیشتر بودن نسبت اعضای غیر مؤلف به کل اعضا از میانگین نسبت محاسبه شده برای کل شرکتها، عدد یک و در غیر این صورت عدد صفر. دوگانگی مدیر عامل: متغیر ساختگی است که زمانی که هر دو نقش مدیرعامل و هیئت مدیره دارد یک در غیر این صورت صفر است (صفری گرایی و بالارستاقی، ۱۳۹۴).

نوع استراتژی (CS): در این تحقیق نوع استراتژی شرکت استراتژی رهبری هزینه و رهبری ارزش انتخاب شده اند (ماسیاس و همکاران، ۲۰۱۷).

استراتژی های معطوف به رهبری هزینه: با هزینه نیروی کار و بهای تمام شده ارزیابی می شوند. استراتژیهای مربوط به ارزش آفرینی: ارزش و سرمایه برحسب فروش بررسی خواهد شد.

عملکرد مالی شرکت (FP): که برای محاسبه آن از شاخص زیر استفاده می گردد:

نرخ بازده دارایی ها: بازده مجموع دارایی ها میزان کارایی مدیریت را در بکار گرفتن منابع موجود در جهت تحصیل سود نشان می دهد و می توان گفت ساده ترین شکل تجزیه و تحلیل سودآوری، برقراری ارتباط بین سود خالص گزارش شده و جمع داراییهای منعکس شده در ترازنامه است. نرخ بازده دارایی ها یکی از نسبتهای مالی است که از طریق تقسیم سود خالص به مجموع دارایی ها به دست می آید:

$$ROA = \text{سود خالص} / \text{مجموع دارایی ها}$$

برای اعتباردهی به چارچوب مذکور و مشخص ساختن ابعاد و طبقات آن و تعیین اینکه آیا چک لیست پیش بینی شده گزارشگری یکپارچه شرکتها و عناصر آن با وضعیت و واقعیت موجود محیط شرکتی بازار سرمایه ایران تطابق دارد، از نظرات خبرگان استفاده و از مدل های رگرسیونی زیر جهت انجام آزمون فرضیه ها تدوین گردید:

$$1) IR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 CG_{i,t} + \alpha_2 Control_{i,t} + e_{i,t}$$

$$2) IR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 CS_{i,t} + \alpha_2 Control_{i,t} + e_{i,t}$$

$$3) IR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 FP_{i,t} + \alpha_2 Control_{i,t} + e_{i,t}$$

$$4) IR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 IP_{i,t} + \alpha_2 Control_{i,t} + e_{i,t}$$

$$5) IR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EF_{i,t} + \alpha_2 Control_{i,t} + e_{i,t}$$

گزارشگری یکپارچه (IR): با استفاده از یک چک لیست استخراج شده که ابتدا نظر خبرگان، اساتید و صاحب نظران حرفه در مورد آن اخذ می گردد و پس از نهایی شدن از داده های ارائه شده از یادداشت های پیوست صورتهای مالی و همچنین اطلاعات اولیه تابلوی بورس گردآوری شده خواهد شد. چنانچه شاخص ها در گزارش های سالانه یک شرکت نمونه ارائه شده باشد یک و در غیر این صورت صفر. برای محاسبه از میانگین شاخص ها استفاده می شود.

جدول (۱): چک لیست گزارشگری یکپارچه

دید کلی سازمانی و زمینه عملیاتی: مرزهای گزارشگری، مأموریت و ارزش آفرینی، کلیت (دید کلی) کسب و کار، زمینه عملیاتی، خلاصه آماری
راهبری شرکتی: ساختار حاکمیت شرکتی، حاکمیت شرکتی و استراتژی، عملکرد و پاداش، حاکمیت شرکتی و سایر
فرصت ها و خطرات: خطرات، فرصت ها
استراتژی و برنامه های تخصیص منابع: اهداف استراتژیک، پیوند بین استراتژی و سایر عناصر، مزیت رقابتی، تحلیل ذینفعان
مدل کسب و کار: تشریح مدل کسب و کار، ارتباط مدل کسب و کار با سایر عناصر، وابستگی ذینفعان
عملکرد و نتایج: شاخص های کلیدی عملکرد در برابر استراتژی، توضیحات مربوط به شاخص های کلیدی عملکرد، روابط ذینفعان، عملکرد گذشته،

جدول (۲): آزمون مانایی متغیرهای تحقیق

متغیر	لوین، لین و چو	
	آماره	سطح معنی داری
گزارشگری یکپارچه	۲۱.۲۴	۰.۰۰۰
حاکمیت شرکتی	-۱۸.۸۰	0.000
نوع استراتژی	-۷۹.۱۵	0.000
عملکرد مالی	-۳۹.۱۴	0.000
موقعیت صنعت	۱۸.۴۹	0.000
عوامل محیطی	-۳۷.۵۴	0.000
اندازه شرکت	-۷.۷۸	0.000
سودآوری	-۴۵.۰۴	0.000
اهرم مالی	-۱۷.۴۸	0.000
فرصت های رشد	-۳۹.۰۹	0.000

مرحله بعدی تحلیل آماری و تجزیه و تحلیل اطلاعات، محاسبه‌ی شاخص‌های توصیفی می‌باشد. بنابراین برای ورود به مرحله‌ی تجزیه و تحلیل اطلاعات، آماره‌ی توصیفی داده‌ها که شامل شاخص‌های مرکزی، پراکندگی و انحراف از قرینگی بوده و همچنین آزمون جارگ‌برا که توزیع نرمال پسماندها را بررسی می‌کند، محاسبه گردیده و نتایج در جدول (۳) درج شده است. جدول (۳) نتایج آمار توصیفی داده‌های پژوهش نشان می‌دهد، بعنوان نمونه میانگین گزارشگری یکپارچه برابر با ۰.۳۷۶ می‌باشد، به عبارتی به طور میانگین گزارشگری یکپارچه شرکت ها ۳۷.۶ درصد بوده و بیشتر داده‌های مربوط به این متغیر حول این نقطه تمرکز یافته‌اند. میانه متغیر گزارشگری یکپارچه برابر با ۰.۳۶۵ می‌باشد که نشان می‌دهد نیمی از داده‌ها کمتر از این مقدار و نیمی دیگر بیشتر از این مقدار هستند. میزان عدم تقارن منحنی فراوانی (چولگی) متغیر مزبور ۱.۵۳۴ می‌باشد، یعنی این متغیر چولگی به راست دارد و به این اندازه از مرکز تقارن انحراف دارد. نتایج حاصل از آزمون جارگ - برا مبنی بر نرمال بودن متغیرهای پژوهش نشان می‌دهد، با توجه به اینکه سطح معنی داری کلیه متغیرها کمتر از ۰.۰۵ است، در نتیجه فرضیه صفر مبنی بر نرمال بودن متغیرها رد می‌شود به عبارتی توزیع داده‌ها نرمال نمی‌باشد. در این پژوهش در ارتباط با نرمال بودن متغیرهای مدل از قضیه‌ی حد مرکزی استفاده شده و بر این اساس حداقل یک نمونه‌ی ۳۰ تایی لازم است تا بتوان گفت توزیع آماره‌ی \bar{X} نرمال است (عادل و مؤمنی، ۱۳۹۰). بنابراین با توجه به این که تعداد نمونه در پژوهش حاضر شامل ۶۵ شرکت برای ۵ سال می‌باشد، متغیرهای پژوهش، تقریبی از توزیع نرمال خواهند داشت.

نتایج آزمون و پیش فرض های مدل های رگرسیونی در

موقعیت صنعت (IP): که برای محاسبه آن از شاخص زیر استفاده می‌گردد:

رقابت بازار: که مطابق چنگ و همکاران (۲۰۱۵) از طریق شاخص هرفیندال - هریشمن (HHI) به صورت حاصل تقسیم فروش خالص شرکت بر کل فروش خالص صنعت است، که برای هر صنعت در هر سال جداگانه محاسبه می‌شود.

عوامل محیطی (EF): که برای محاسبه آن از شاخص زیر استفاده می‌گردد:

فشار ذینفعان: برای اندازه گیری فشار سهامداران، به پیروی از لیو و آنبوموشی (۲۰۰۹)، تفاوت بین کل سهام شرکت و درصد سهام شناور در اختیار ۱۰ سهامدار برتر محاسبه می‌شود. انتظار می‌رود که هرچه نسبت سهام شناور که توسط گروه کوچکتر از مالکان نگهداری می‌شود بیشتر باشد، فشارهایی است که ممکن است بنگاه از طرف سهامداران احساس کند (لیو و آنبوموشی، ۲۰۰۹).

این تحقیق برای انتخاب متغیرهای کنترلی به تحقیقات قبلی متکی بوده، زیرا بسیاری از مطالعات تجربی قبلی رابطه بین این متغیرها و گزارشگری یکپارچه را نشان می‌دهند (ساکا و اوشیکا، ۲۰۱۴؛ دیگان و بلومکویست، ۲۰۰۶؛ الجیدو - تن و همکاران، ۲۰۱۰).

اندازه شرکت: لگاریتم طبیعی کل دارایی.

سودآوری: در مطالعات متعددی به عنوان نرخ بازده حقوق صاحبان سهام بعنوان یک عامل برای سودآوری فعلی شرکت استفاده می‌شود.

اهرم مالی شرکت: نسبت بدهی ها به دارایی های شرکت.

فرصت های رشد شرکت: با استفاده از لگاریتم طبیعی ارزش بازار سهام، تقسیم بر ارزش دفتری سهام بدست می‌آید.

۶- نتایج تحقیق

از آنجایی که ممکن است متغیرهای اقتصادی دارای سری زمانی نامانای باشند باید قبل از به‌کارگیری در مدل، بررسی لازم در مورد مانایی آن‌ها صورت گیرد و نسبت به مانا یا نامانابودن متغیرهای سری زمانی اطمینان حاصل شود. به منظور ارزیابی پایایی متغیرها و حصول اطمینان از عدم وجود ریشه کاذب در آنها از آزمون ریشه واحد لوین، لین و چو استفاده شد.

نتایج حاصل از جدول (۲) آزمون مانایی نشان می‌دهد چون که سطح معنی داری متغیرهای پژوهش با روش لوین لین چو کمتر از ۰.۰۵ می‌باشد بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده فرضیه‌ی صفر رد به عبارتی ریشه واحد داشتن متغیرها پذیرفته نمی‌شود. بر این اساس متغیرها در سطح مورد بررسی پایا هستند.

که کمتر از سطح خطای ۵ درصد است، ناهمسانی واریانس خطاها وجود دارد و از روش حداقل مربعات تعمیم یافته جهت آزمون مدل ها استفاده می شود. از آنجایی که سطح معناداری آزمون بریوش - گادفری بیشتر از سطح خطای ۵ درصد است، مشکل خودهمبستگی بین خطاها وجود ندارد.

جدول ۳ ارائه شده اند. با توجه به جدول ۳ طبق آماره اف لیمر آزمون چاو و معناداری آماره آن که کمتر از سطح خطای ۵ درصد است، آزمون مدل ها باید به روش ترکیبی انجام شود. طبق آماره کایدو آزمون هاسمن و معناداری آماره آن که بیشتر از سطح خطای ۵ درصد است، آزمون مدل ها باید به روش اثرات تصادفی انجام شود. همچنین طبق آماره اف آزمون آرچ و معناداری آن

جدول (۳): آمار توصیفی متغیر های تحقیق

متغیر	میانگین	میانه	بیشینه	کمینه	چولگی	جارگ برا	سطح معنی داری
گزارشگری یکپارچه	0.376	0.365	0.536	0.292	1.534	188.8	0
حاکمیت شرکتی	0.383	0.333	1	0	0.228	6.218	0.044
نوع استراتژی	13.96	13.777	19.53	6.803	1.058	1308.91	0
عملکرد مالی	0.054	0.067	0.721	-0.541	0.045	44.56	0
موقعیت صنعت	0.056	0.029	0.612	0.0002	4.225	5679.28	0
عوامل محیطی	36.24	36.73	65.48	20.8	0.314	6.104	0.047
اندازه شرکت	14.63	14.52	19.24	11.94	1.128	149.86	0
اهرم مالی	0.621	0.653	0.97	0.016	-0.918	51.1	0
سودآوری	0.06	0.201	4.83	-9.929	-4.644	22784.41	0
فرصت های رشد	2.17	2.322	7.419	-3.506	-0.467	12.201	0.002

جدول (۴): نتایج آزمون انتخاب الگوی مدل های رگرسیونی جهت آزمون فرضیه های پژوهش

مدل های پژوهش	آزمون	آماره	مقدار	معناداری	نتیجه آزمون
مدل اول	چاو	اف لیمر	۹۹.۱۱۷	0.000	داده های ترکیبی
	هاسمن	کای دو	۷.۰۵۸	۰.۲۱۶	اثرات تصادفی
	بریوش - گادفری	اف	۱.۴۱۵	۰.۴۵۸	عدم خود همبستگی
	آرچ	اف	۸۸۰.۲۵	۰.۰۰۰	ناهمسانی واریانس خطاها
مدل دوم	چاو	اف لیمر	۹۲.۱۸۷	0.000	داده های ترکیبی
	هاسمن	کای دو	۴.۰۸۷	0.۱۱۵	اثرات تصادفی
	بریوش - گادفری	اف	۲.۸۶۴	۰.۱۶۷	عدم خود همبستگی
	آرچ	اف	۵۲۳.۸۵	۰.۰۰۰	ناهمسانی واریانس خطاها
مدل سوم	چاو	اف لیمر	۹۸.۹۶۳	0.000	داده های ترکیبی
	هاسمن	کای دو	۵.۳۰۲	۰.۳۸۰	اثرات تصادفی
	بریوش - گادفری	اف	۳.۱۰۱	۰.۰۸۵	عدم خود همبستگی
	آرچ	اف	۸۱۵.۲۲	۰.۰۰۰	ناهمسانی واریانس خطاها
مدل چهارم	چاو	اف لیمر	۸۳.۵۳۰	0.000	داده های ترکیبی
	هاسمن	کای دو	6.343	۰.362	اثرات تصادفی
	بریوش - گادفری	اف	۲.۴۵۶	۰.۲۴۱	عدم خود همبستگی
	آرچ	اف	۳۵۴.۹۸	۰.۰۰۰	ناهمسانی واریانس خطاها
مدل پنجم	چاو	اف لیمر	۹۹.۵۶۳	0.000	داده های ترکیبی
	هاسمن	کای دو	۵.۱۲۴	۰.۴۰۰	اثرات تصادفی
	بریوش - گادفری	اف	۳.۷۶۴	۰.۰۸۵	عدم خود همبستگی
	آرچ	اف	۸۳۲.۷۱	۰.۰۰۰	ناهمسانی واریانس خطاها

منبع: یافته های پژوهشگر

استفاده کرد. از سوی دیگر مقدار احتمال برآورد شده برای آماره -
 ی F کلیه مدل ها کمتر از ۰.۰۵ است. لذا معنی داری کل
 رگرسیون قابل تأیید بوده و مجموعه متغیرهای مستقل و کنترلی
 قادرند گزارشگری یکپارچه را نشان دهند.

با توجه به جدول (۵) نتایج بدست آمده نشان می دهد که
 چون سطح معنی داری متغیر حاکمیت شرکتی (0.0000)، نوع
 استراتژی (0.0009)، عملکرد مالی (0.0006)، موقعیت
 صنعت (0.0000) و فشار ذینفعان (0.0000) کمتر از ۵٪ است در
 نتیجه دلایلی برای تأیید فرضیه صفر وجود ندارد و فرضیه
 مقابل (H₁) پذیرفته می شود بنابراین می توان گفت عوامل
 حاکمیت شرکتی، نوع استراتژی، عملکرد مالی، موقعیت صنعت
 و فشار ذینفعان بر گزارشگری یکپارچه در شرکت های پذیرفته
 شده بورس اوراق بهادار تهران موثر هستند. همچنین از میان
 متغیرهای کنترلی تنها متغیر اندازه شرکت تاثیر گذار بوده و بقیه
 متغیرها هیچ گونه تاثیر و ارتباطی نداشتند.

هدف ما در مدل ها، تبیین بررسی عوامل موثر بر گزارشگری
 یکپارچه در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران
 است. پس از تبیین مدل و انتخاب بهترین روش، نتایج تخمین
 برای شرکت های منتخب به شرح جدول ۵ است.

مقدار عددی ضریب تعیین تعدیل شده بیان می کند که
 چند درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیر مستقل قابل
 توضیح است. در مدل های حاضر، مدل اول با مقدار ۰.۱۰۱
 بیشترین و مدل چهارم با مقدار ۰.۰۸۶ کمترین مقدار عددی
 ضریب تعیین تعدیل شده را دارا می باشند. به عبارتی حاکمیت
 شرکتی بیشترین و موقعیت صنعت کمترین درصد تغییرات
 متغیر گزارشگری یکپارچه توسط متغیرهای مستقل و کنترلی
 قابل توضیح است. مقدار آماره ی دوربین واتسون کلیه مدل ها
 در فاصله ۱.۵ تا ۲.۵ قرار دارد و فرض عدم وجود همبستگی بین
 خطاها رد نمی شود و می توان از رگرسیون ساده و چندگانه بالا

جدول (۵): نتایج مدل

متغیر وابسته: گزارشگری یکپارچه										
متغیر توضیحی	حاکمیت شرکتی	نوع استراتژی	عملکرد مالی	موقعیت صنعت	فشار ذینفعان					
ضرایب	-0.004792	0.011449	0.012668	0.045932	0.011112					
آماره ی تی	-5.800784	2.998690	3.070285	4.538286	4.305308					
معنی داری	0.0000	0.0009	0.0006	0.0000	0.0000					
مقدار ثابت		اندازه شرکت		اهرم مالی		سودآوری		فرصت رشد		
مدل	تی	معنی داری	تی	معنی داری	تی	معنی داری	تی	معنی داری	تی	معنی داری
اول	4.88۵	0.000	4.55۴	0.000	-0.25۵	0.798	-0.486	0.626	-0.575	0.565
دوم	۴.۸۹۵	۰.۰۰۰	۳.۵۶۷	۰.۰۰۰	-۰.۱۶۵	۰.۸۶۸	-۰.۳۵۰	۰.۷۲۶	-۰.۶۵۱	۰.۵۱۵
سوم	۴.۷۹۶	۰.۰۰۰	۴.۵۱۴	۰.۰۰۰	-۰.۱۳۸	۰.۸۸۹	-۰.۳۸۲	۰.۷۰۲	-۰.۶۵۹	۰.۵۱۰
چهارم	۵.۰۵۳	۰.۰۰۰	۴.۳۸۸	۰.۰۰۰	-۰.۱۹۰	۰.۸۴۸	-۰.۳۲۸	۰.۷۴۲	-۰.۶۰۱	۰.۵۴۷
پنجم	۴.۵۷۸	۰.۰۰۰	۴.۶۳۰	۰.۰۰۰	-۰.۲۵۷	۰.۷۹۷	-۰.۳۷۸	۰.۷۰۵	-۰.۴۶۷	۰.۶۴۰
مدل	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده	دوربین واتسون		سطح معنی داری (آماره F)					
اول	0.۱۱۵	0.۱۰۱	۱.۸۸۸		۸.۳۱۵(۰.۰۰۰)					
دوم	۰.۱۰۳	۰.۰۸۹	۱.۸۵۱		۷.۳۷۱(۰.۰۰۰)					
سوم	۰.۱۰۶	۰.۰۹۲	۱.۸۸۴		۷.۵۶۶(۰.۰۰۰)					
چهارم	۰.۱۰۰	۰.۰۸۶	۱.۸۱۲		۷.۱۶۰(۰.۰۰۰)					
پنجم	۰.۱۱۲	۰.۰۹۸	۱.۸۸۶		۸.۰۶۳(۰.۰۰۰)					

یافته های فرضیه اول حاکی از آن است که ضریب تعیین
 بین سازوکار حاکمیت شرکتی و همگرایی چارچوب گزارشگری
 یکپارچه ۰.۱۰۱ بوده و به عبارتی ۱۰.۱ درصد از تغییرات
 همگرایی گزارشگری یکپارچه توسط سازوکار حاکمیت شرکتی
 قابل توضیح می باشد. همچنین با توجه به سطح معنی داری
 بدست آمده متغیر حاکمیت شرکتی (0.0000) نشان می دهد

۶- بحث و نتیجه گیری

هدف از این پژوهش شناسایی عوامل موثر بر گزارشگری یکپارچه
 در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار ایران است.
 برای این منظور پنج فرضیه تدوین شده که نتایج آنها به شرح
 ذیل می باشد.

کلیدی عملکرد مقادیر مختلفی از اطلاعات را در مقایسه با معیارهای سنجش عملکرد ارائه می دهند. شاخص های کلیدی عملکرد به دلیل اهداف ایجاد ارزش بلند مدت، عملکردهای مالی و غیر مالی را در برابر اهداف اندازه گیری می کنند. آنها همچنین می توانند برای اندازه گیری عملکرد و نتایج حاصل از استفاده از دارایی های مشهود و نامشهود علاوه بر عملکرد سرمایه هایی که تجارت در اختیار دارد، استفاده کرد. آنها به ردیابی عملکرد سازمان در افق بلند مدت، میان مدت و کوتاه مدت کمک می کنند. استفاده از شاخص های کلیدی عملکرد که مربوط به کاهش ضایعات تولید شده در تولید هستند ممکن است به طور غیرمستقیم از طریق بهبود عملکرد محیطی در ایجاد ارزش خارجی کمک کند. این توسعه می تواند به یک تصویر برند پیشرفته منجر شود، این به نوبه خود باعث افزایش رضایت مشتری می شود. نتایج این فرضیه با تحقیق ساکا و اوشیکا(۲۰۱۴) بیان کردند، شرکت هایی که در حال حاضر گزارش های یکپارچه صادر می کنند از دستورالعمل های گزارشگری پایداری جهانی استفاده می کنند زیرا دستورالعمل ها شاخص های کلیدی عملکرد پشتیبانی را ارائه می دهند که بنگاه ها برای ارزیابی پیشرفت خود استفاده می کنند، همخوانی دارد.

نتایج فرضیه و مدل چهارم نشان داد که ضریب تعیین بین موقعیت صنعت و همگرایی چارچوب گزارشگری یکپارچه ۰.۰۸۶ بوده و به عبارتی ۸.۶ درصد از تغییرات همگرایی گزارشگری یکپارچه توسط موقعیت صنعت قابل توضیح می باشد. همچنین با توجه به سطح معنی داری بدست آمده متغیر موقعیت صنعت (۰.۰۰۰۰) نشان می دهد موقعیت صنعت بر همگرایی چارچوب گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد. ادبیات وسیعی در اقتصاد و حسابداری رهنمودهای نظری را در خصوص اینکه چگونه رقابت در بازار می تواند به کاهش مشکلات نمایندگی؛ یا گاهی اوقات به تشدید مشکلات نمایندگی منجر گردد، ارائه نموده اند. برای مثال کارونا و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند که میزان مدیریت سود به طور مثبت با رقابت بازار محصول وابسته می باشد؛ در حالی که بالا کریشن و کوهن (۲۰۱۲) دریافتند دفعات تجدیدارانه سود با رقابت بازار محصول کاهش می یابد. رقابت در بازار محصول موجب می شود که مدیر به طور فعال تری عملیات شرکت را پیش ببرد. تحقیقات بسیاری نشان داده اند که سطح رقابت ارتباط مستقیمی با سطح کیفیت اطلاعات منتشر شده حسابداری شرکت ها دارد. نتایج این فرضیه با تحقیقات کارونا و همکاران (۲۰۱۲)، بالا کریشن و کوهن (۲۰۱۲) هم راستا می باشد.

سرنجام یافته های فرضیه پنجم حاکی از آن است که ضریب تعیین بین عوامل محیطی و همگرایی چارچوب گزارشگری

سازوکار حاکمیت شرکتی بر همگرایی گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد. حاکمیت شرکتی خوب حاکی از عملکرد یکپارچه است و این گزارش های پایداری سالانه یا گزارش های یکپارچه را اطلاع می دهد (اکسلز و کورزاس، ۲۰۱۰). همچنین گزارشگری و تضمین یکپارچه با کمک به سازمان ها می توانند با مشارکت ذینفعان، پاسخگوتر، مسئولیت پذیر و پایدار شوند. بنابراین گزارش یکپارچه از گزارش دادن به فرآیندی که به سازمان ها در اولویت بندی موضوعات پایداری در سطح استراتژیک است، کمک می کند. علاوه بر این، سازمان را قادر می سازد انتظارات ذینفعان، فشارهای اجتماعی، خطرات محیطی و چالش ها را بهتر بشناسد و همچنین در این زمینه اخلاق، ارزش ها و حاکمیت شرکتی خود را ارزیابی کند. نتایج این فرضیه با تحقیق پاولوپولوس و همکاران (۲۰۱۷) که نشان دادند کیفیت افشای گزارشگری یکپارچه با متغیرهای راهبری شرکتی رابطه مثبت دارد، همخوانی و سازگاری دارد.

نتایج فرضیه و مدل دوم نشان داد که ضریب تعیین بین نوع استراتژی شرکت و همگرایی چارچوب گزارشگری یکپارچه ۰.۰۸۹ بوده و به عبارتی ۸.۹ درصد از تغییرات همگرایی گزارشگری یکپارچه توسط استراتژی شرکت قابل توضیح می باشد. همچنین با توجه به سطح معنی داری بدست آمده متغیر استراتژی شرکت (۰.۰۰۰۹) نشان می دهد نوع استراتژی شرکت بر همگرایی چارچوب گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد. گزارش های یکپارچه برای حمایت از سازمان ها با هدف ایجاد ارزش در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت طراحی شده اند. گزارش یکپارچه سازوکارهای ایجاد ارزش را تسریع و تخصیص منابع و حتی می تواند مدل کسب و کار را اصلاح کند. EY (۲۰۱۴) اظهار داشت که تهیه استراتژی باید رویه ها و ابزارهای تعیین شده برای شکل گیری ارزش برای سرمایه گذاران و سایر ذینفعان، به ویژه، مشتریان کارمندان، تأمین کنندگان و جامعه را در کنار هم مشخص کند. نتایج این فرضیه با تحقیق پیستونی (۲۰۱۸) که نشان داد کیفیت گزارشگری یکپارچه در نمونه های مورد بررسی پایین بوده و اطلاعات اندکی در مورد جنبه هایی مانند مدل کسب و کار، اولویت های استراتژیک را افشا می کنند، همخوانی دارد.

یافته های فرضیه و مدل سوم حاکی از آن است که ضریب تعیین بین عملکرد مالی شرکت و همگرایی چارچوب گزارشگری یکپارچه ۰.۰۹۲ بوده و به عبارتی ۹.۲ درصد از تغییرات همگرایی گزارشگری یکپارچه توسط عملکرد مالی شرکت قابل توضیح می باشد. همچنین با توجه به سطح معنی داری بدست آمده متغیر عملکرد مالی شرکت (۰.۰۰۰۶) نشان می دهد عملکرد مالی شرکت بر همگرایی گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد. شاخص های

یکپارچه ۰۰۹۸ بوده و به عبارتی ۹۰۸ درصد از تغییرات همگرایی گزارشگری یکپارچه توسط عوامل محیطی قابل توضیح می باشد. همچنین با توجه به سطح معنی داری بدست آمده متغیر عوامل محیطی (0.0000) نشان می دهد عوامل محیطی بر همگرایی گزارشگری یکپارچه تاثیر دارد.

محیطی که شرکت ها در آن فعالیت می کنند توسط عوامل مختلفی از جمله جهانی سازی، حساسیت شهروندان نسبت به مسائل زیست محیطی، توجه به حقوق بشر، رسوایی مالی و مقررات ملی و بین المللی موضوعات اجتماعی و زیست محیطی تغییر کرده است. این تغییرات در سناریویی که شرکت ها در آن فعالیت می کنند، نیاز به تفکر در مورد مدل های جدید کسب و کار و تعریف مجدد فرآیندها، ابزارها و مدل های مدیریت را دارد که به شرکت ها در دستیابی به اهداف نه تنها مالی، بلکه به اهداف اجتماعی و محیطی نیز کمک خواهد کرد. افشای اطلاعات راهی برای پاسخگویی به نیازهای اطلاعاتی ذینفعان و نشان دادن همسویی با انتظارات آنها است. به ویژه، افشای خدمت به بهبود شفافیت در روابط و جلب اعتبار و اعتماد ذینفعان کمک می کند. انتشار اطلاعات با کیفیت بالا در گزارش های یکپارچه نشان دهنده ی پاسخ شرکت ها به نیازهای ذینفعان و وسیله ای برای جلب اعتماد و اعتبار آنها است (عزیزالاسلام و دیگران، ۲۰۰۸؛ دیگران و بلومکویست، ۲۰۰۶؛ الجیدو - تن و همکاران، ۲۰۱۰). ابعاد مختلف سیستم های فرهنگی کشورها، مانند برابری جنسیتی، جمع گرایی نهادی یا یک گرایی انسان گرایانه، تفاوت های اساسی را در حسابداری در انتشار انواع گزارش ها نشان می دهد (آگیولرا و همکاران، ۲۰۰۷؛ فرناندز - فیجو، ۲۰۱۲). نتایج این فرضیه با تحقیق کورتیسی و ونای (۲۰۱۹)، همخوانی دارد. با توجه به نتایج تحقیق از آنجایی که گزارش یکپارچه از گزارش دادن به فرآیندی که به سازمان ها در اولویت بندی موضوعات پایداری در سطح استراتژیک است، کمک می کند و سازمان را قادر می سازد انتظارات ذینفعان، فشارهای اجتماعی، خطرات محیطی و چالش ها را بهتر بشناسد و همچنین در این زمینه اخلاق، ارزش ها و حاکمیت شرکتی خود را ارزیابی کند پیشنهاد می شود مدیران شرکت های بورسی و شرکت ها در ارتقاء سطح افشاء تلاش نمایند. با توجه به این که تهیه استراتژی و رویه ها برای شکل گیری ارزش برای سرمایه گذاران و سایر ذینفعان، به ویژه، مشتریان کارمندان، تأمین کنندگان و جامعه را در کنار هم مشخص و دارای اثرات منفی و مثبت بوده به مدیران شرکت ها پیشنهاد می گردد در تدوین استراتژی های شرکت و افشای آن گام بردارند. از آنجا که شاخص های کلیدی عملکرد به دلیل اهداف ایجاد ارزش بلند مدت و به ردیابی عملکرد سازمان در افق بلند مدت، میان مدت و کوتاه مدت

کمک می کنند. به مدیران شرکت ها پیشنهاد می گردد استفاده از شاخص های کلیدی عملکرد در اولویت قرار داده تا از طریق بهبود عملکرد محیطی در ایجاد ارزش شرکت کمک کند. رقابت در بازار می تواند به کاهش مشکلات نمایندگی؛ یا گاهی اوقات به تشدید مشکلات نمایندگی منجر گردد همچنین رقابت باعث افزایش سود نهایی حاصل از نوآوری شده که نوآوری بیشتر را به همراه خواهد داشت. بنابراین به مدیران شرکت ها و فعالان صنعت پیشنهاد می گردد به موقعیت صنعت و کسب و کار خود توجه ویژه ای داشته باشند و از طریق افشاء و گزارشگری هر چه بیشتر برنامه های تحقیق و توسعه به ایجاد شکوفایی اقتصاد و بازار گردند. فشار ذینفعان میزان انتظارات و نیازهای اطلاعاتی را که می تواند بین گروههای ذینفع مختلف متفاوت باشد و شرکت ها برای پاسخگویی به منظور دستیابی به مشروعیت در چارچوب مرجع، از چه شرکت هایی خواسته شده پاسخ دهند و این امر موجب کیفیت گزارشگری یکپارچه می شود، بنابراین به مدیران بورسی و تدوین کنندگان استانداردها پیشنهاد می گردد در این راستا قوانین بیشتر و الزام آوری را تدوین نمایند زیرا موجب ارتقاء سطح افشاء و گزارشگری شرکت ها و اهمیت دادن به آن در محیط اقتصادی و تجاری در حال گذار ایران می شود. همچنین تحقیق حاضر می تواند ضمن ارائه شواهدی جدید از محیطی متفاوت (ایران)، گامی هر چند کوچک در راستای تبیین یافته های پژوهشگران قبلی و غنی ساختن ادبیات مربوط به شمار آید و در دستیابی به اهداف زیر راهگشا باشد:

- ایجاد درک و شناخت از وضعیت موجود شرکت های ایرانی براساس مدل مناسب افشاء گزارشگری یکپارچه شرکت ها
 - شناخت درست محرکهای افشاء گزارشگری یکپارچه در سطح شرکت ها
 - تبیین لزوم تدوین استاندارد و مقررات افشاء گزارشگری یکپارچه شرکت ها توسط نهادهای حرفه ای حسابداری ایران
 - ضرورت یکپارچه کردن گزارشگری شرکت ها در گزارشات سالانه شرکت های ایرانی
- همچنین سازمانها از ابزار خاصی برای اندازه گیری و مدیریت تأثیر سرمایه ها بر یکدیگر و بر کسب و کار استفاده نمی کنند. این موضوع، پیچیدگی انجام کسب و کار، به ویژه در بازارهای جهانی را نشان می دهد. اما سازمانها در جست و جوی ابزار و نرم افزارهایی برای تقویت کسب و کار خود در مسیر اجرای تفکر یکپارچه خواهند بود و گزارشگری الکترونیکی ممکن است در این مسیر راهگشای سازمان ها باشد.

فهرست منابع

- * ستایش. محمدحسین، مهتری. زینب. (۱۳۹۸). الگویی برای ارائه اطلاعات شرکت های ایرانی در قالب گزارشگری یکپارچه. پیشرفت های حسابداری. سال دهم، شماره ۲، ص ۱۰۱-۱۳۷.
- * صفری گرایلی، مهدی، بالارستاقی، عالییه، (۱۳۹۴)، بررسی عوامل مؤثر بر کیفیت حاکمیت شرکتی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، مطالعات تجربی حسابداری مالی، شماره ۴۷، ص ۹۳-۱۱۲.
- * مرشدزاده، مهناز، قربانی، محمود (۱۳۹۵). چارچوب بین المللی گزارشگری مالی، نشریه حسابداری رسمی، بهار ۹۵، شماره ۳۲.
- * ودیعی، محمدحسین، علی خلیلیان، موحد، سیداسماعیل هزارخانی و فاطمه توسلی فدیهه (۱۳۹۱). بررسی آخرین تحول های گزارشگری مالی یکپارچه، یازدهمین همایش ملی حسابداری ایران، مشهد، دانشگاه فردوسی مشهد.
- * Adams, S. and Simnett, R. (2011), "Integrated reporting: an opportunity for Australia's not-for-profit sector", *Australian Accounting Review*, Vol. 21 No. 3, pp. 292-301.
- * Aghion, P., N. Bloom, R. Blundell, R. Griffith, and P. Howitt, (2005), "Competition and Innovation: An Inverted-U Relationship", *Quarterly Journal of Economics* 120 (2), PP. 701-28.
- * Aguilera, R. V., Rupp, D. E., Williams, C. A., & Ganapathi, J. (2007). Putting the S back in corporate social responsibility: A multilevel theory of social change in organizations. *Academy of Management Review*, 32(3), 836-863.
- * Atkins, J. and Maroun, W. (2015), "Integrated reporting in South Africa in 2012: perspectives from South African institutional investors", *Meditari Accountancy Research*, Vol. 23 No. 2, pp. 197-221.
- * Atkins, J., Barone, E., Maroun, W. and Atkins, B. (2016), "Bee accounting and accountability in the UK", in Atkins, K. and Atkins, B. (Eds), *The Business of Bees: An Integrated Approach to Bee Decline and Corporate Responsibility*, Greenleaf Publishers, Sheffield.
- * Azizul Islam, M., & Deegan, C. (2008). Motivations for an organization within a developing country to report social responsibility information: Evidence from Bangladesh. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 21(6), 850-874. <https://doi.org/10.1108/09513570810893272>
- * Baboukardos, D.; Rimmel, G. Value relevance of accounting information under an integrated reporting approach: A research note. *J. Account. Public Policy* 2016, 35, 437-452. [CrossRef]
- * Balakrishnan, K. and D. Cohen, (2012), "Product Market Competition and Financial Accounting Misreporting", University of Pennsylvania and University of Texas at Dallas, working paper.
- * Barth, M. E., Cahan, S. F., Chen, L. and Venter, E. R. (2017), "The Economic Consequences Associated with Integrated Report Quality: Early Evidence from
- * آذر، عادل، مومنی. منصوره، (۱۳۹۰)، آمار و کاربرد آن در مدیریت، انتشارات سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه تهران.
- * ابراهیم آبادی، زیبا، اسعدی، عبدالرضا (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین ویژگی های شرکتی و افشای داوطلبانه اطلاعات در بورس اوراق بهادار تهران، پنجمین کنفرانس ملی و سومین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت تهران، شرکت خدمات برتر- [http:// www. Civilica.com/Paper-MNGTCOF](http://www.Civilica.com/Paper-MNGTCOF) - ابوالفتح. حسن، نوراله زاده. نوروز، جعفری. محبوبه، خسروی پور، نگار. (۱۳۹۹). بررسی پیامدهای کیفیت گزارشگری یکپارچه بر ارزش گذاری شرکتها و عملکرد آتی شرکت با تاکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی خارجی. دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت. دوره ۹، شماره ۳۵، ص ۱۱۹-۱۳۳.
- * اعتمادی، حسین، باباجانی، جعفر، آذر، عادل و زهرا دیانتهی دیلمی (۱۳۸۸). تأثیر فرهنگ سازمانی، تمرکز مالکیت و ساختار مالکیت بر کیفیت اطلاعات مالی بر شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه علوم مدیریت ایران، دوره ۴، شماره ۱۵، پاییز ۱۳۸۸، ص ۵۹-۸۵.
- * ببادی، کامران و فخاری، حسین، (۱۳۹۷)، بررسی عوامل مؤثر بر میزان افشای اطلاعات گزارشگری یکپارچه در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران؛ رویکرد مدل سازی معادلات ساختاری، سومین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری و حسابرسی پویا، تهران.
- * داروغه حضرتی. فاطمه، تفتیان. اکرم، معین الدین. محمود. (۱۳۹۹). شناسایی و رتبه بندی مولفه ها و شاخص های گزارشگری یکپارچه مبتنی بر وب با رویکرد گزارشگری شهروند شرکتی با استفاده از تکنیک ترکیبی دلفی فازی و تحلیل سلسله مراتبی فازی (FAHP). دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت، مقاله آماده انتشار.
- * رویایی، رمضانعلی، ابراهیمی، محمد (۱۳۹۴). بررسی تأثیر ویژگی های کمیته حسابرسی بر سطح افشای داوطلبانه اخلاق. فصلنامه حسابداری مالی، سال ۷، شماره ۲۵، صص ۷۱-۸۸.
- * رضایی. فرزین، ترابیان. محسن، مختاری. فرشته، (۱۳۹۸). ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزارشگری یکپارچه، نشریه علمی تخصصی شبک، دوره ۵، شماره ۳ (پیاپی ۴۲)، صص ۶۷-۸۰.

- * Kolk, A., 2003. Trends in sustainability reporting by the Fortune Global 250. *Bus. Strat. Environ.* 12 (5), 279-291.
- * Lee, K.-W. and Yeo, G. H.-H. (2016), "The association between integrated reporting and firm valuation", *Review of Quantitative Finance and Accounting*, Vol. 47 No. 4, pp. 1221-1250.
- * Liu, X., & Anbumozhi, V. (2009). Determinant factors of corporate environmental information disclosure: An empirical study of Chinese listed companies. *Journal of Cleaner Production*, 17(6), 593-600. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2008.10.001>
- * Macias, H.A. and Farfan-Lievano, A. (2017), "Integrated reporting as a strategy for firm growth: multiple case study in Colombia", *Meditari Accountancy Research*, Vol. 25 No. 4, pp. 605- 628.
- * Markarian, G., and J. Santalo, (2014), "Product Market Competition, Information and Earnings Management". *Journal of Business Finance and Accounting*. Vol. 41, No. 5-6, PP. 1-28.
- * Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD). 2004. *OECD Principles of Corporate Governance*. [Online] Available: <http://www.oecd.org/corporate/ca/corporategovernanceprinciples/31557724.pdf> [Accessed 17 December 2012].
- * Pavlopoulos, P. Malakasiotis, and Androutopoulos I. 2017a. Deep learning for user comment moderation. In *Proc. of the ACL Workshop on Abusive Language Online*, Vancouver, Canada.
- * Pistoni, Anna & Songini, Lucrezia & Bavagnoli, Francesco. (2018). *Integrated Reporting Quality: An Empirical Analysis. Corporate Social Responsibility and Environmental Management*. 25. 10.1002/csr.1474.
- * Richard, G., Odendaal, E. Integrated reporting assurance practices—a study of South African firms. *Int J Discl Gov* 17, 245-266 (2020). <https://doi.org/10.1057/s41310-020-00093-y>.
- * Rossouw, G. J. 2009. The ethics of corporate governance: Global convergence or divergence? *International Journal of Law and Management*, 51(1):43-51.
- * Saka, C. and Oshika, T. (2014), "Disclosure effects, carbon emissions and corporate value", *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, Vol. 5 No. 1, pp. 22-45.
- * Serafeim, G. (2015), "Integrated reporting and investor clientele", *Journal of Applied Corporate Finance*, Vol. 27 No. 2, pp. 34-51.
- * Stubbs, W. and Higgins, C. (2014), "Integrated reporting and internal mechanisms of change", *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, Vol. 27 No. 7, pp. 1068-1089.
- * Talluri, S., & Sarkis, J. (2002), "A model for performance monitoring of suppliers.", *International Journal of Production Research*, 40(16), 4257-4269.
- * Xia, D., Yu, Q., Gao, Q., Cheng, G. (2017). Sustainable technology selection decision-making model for enterprise in supply chain: Based on a modified strategic balanced scorecard. *Journal of Cleaner Production*, Vol. 141, pp. 1337-1348.
- a Mandatory Setting". Available from: <https://ssrn.com/abstract=269940>
- * Bernardi, C., & Stark, A. (2016). Environmental, Social and Governance Disclosure, Integrated Reporting, and the Accuracy of Analyst Forecasts. *British Accounting Review*, 50, 16-31.
- * Cheng, C. Danescu-Niculescu-Mizil, and J. Leskovec. 2015. Antisocial behavior in on-line discussion communities. In *Proc. of the International AAAI Conference on Web and Social Media*, pages 61-70, Oxford University, England.
- * Cortesi, Alessandro & Vena, Luigi. (2019). Disclosure quality under Integrated Reporting: a value relevance approach. *Journal of Cleaner Production*. 220. 745-755.
- * Deegan, C., & Blomquist, C. (2006). Stakeholder influence on corporate reporting: An exploration of the interaction between WWFAustralia and the Australian minerals industry. *Accounting, Organizations and Society*, 31(4-5), 343-372. <https://doi.org/10.1016/j.aos.2005.04.001>
- * Eccles, R. G. & Krzus, M. P. 2010. *One report*. New Jersey: John W. Wiley & Sons, Inc.
- * Eljido-Ten, E., Kloot, L., & Clarkson, P. (2010). Extending the application of stakeholder influence strategies to environmental disclosures: An exploratory study from a developing country. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 23(8), 1032-1059. <https://doi.org/10.1108/09513571011092547>
- * ERNST & YOUNG LLP, (2014), "Disclosure effectiveness; What companies can do now", [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-disclosure-effectiveness-what-companies-can-do-now/\\$FILE/EY-disclosure-effectiveness-what-companies-can-do-now.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-disclosure-effectiveness-what-companies-can-do-now/$FILE/EY-disclosure-effectiveness-what-companies-can-do-now.pdf)
- * Flower, J. (2015), "The international integrated reporting council: a story of failure", *Critical Perspectives on Accounting*, Vol. 27, pp. 1-17.
- * Freeman, R. E. 1984. *Strategic management: A stakeholder approach*. Boston, MA: Pitman.
- * Fernandez-Feijoo, B., Romero, A., & Ruiz, S. (2012). Information systems for sustainability: Hofstede's cultural differences in the perception of a quality measure for sustainability reports. *ENTERprise Information Systems*, Part 1 (Vol. 219, pp. 54-62). *Communications in Computer and Information Science*.
- * Hansmann, H. & Kraakman, R. 2000. The end of history for corporate law. *Georgetown Law Journal*, 89(2):439- 468.
- * IIRC (2013), *The International <IR> Framework*. Available from: <http://integratedreporting.org/resource/international-ir-framework/> [Accessed 17 May 2017].
- * Institute of Directors in Southern Africa (IoDSA). 2009. *King code of governance for South Africa 2009*. [Online] Available: <http://www.ecgi.org/codes/documents/king3.pdf> [Accessed 5 January 2011].
- * Karuna, C., K. R Subramanyam; and F Tian, (2012), "Industry Product Market Competition and earnings Management", University of Houston, working paper.

- * Yongvanich, K., & Guthrie, J. (2005). Extended performance reporting: An examination of the Australian mining industry. *Accounting Forum*, 29(1), 103–119. <https://doi.org/10.1016/j.accfor.2004.12.004>.
- * Zouari, G., Dhifi, K. The impact of board characteristics on integrated reporting: case of European companies. *Int J Discl Gov* 18, 83–94 (2021). <https://doi.org/10.1057/s41310-021-00105-5>.

یادداشت ها

¹.International Integrated Reporting Council (IIRC)

². king III

³. Integrated Reporting Quality

⁴. OECD

⁵. HHI

Accounting Knowledge & Management Auditing

Vol. 11 / No. 44 / Winter 2023

Identifying the factors affecting integrated reporting in Tehran Stock Exchange

Hossein Ehteshammehr

PhD student , Islamic Azad University of nor , nor , Iran .

Yahya Kamyabi

Associated Professor of Accounting, University of Mazandaran , Babolsar, Iran
(Corresponding Author)

Mehdi Khalilpor

Associated Professor of Accounting , Islamic Azad University nor , nor , Iran.

Abstract

The existence of reporting is an undeniable necessity for developing the transparency of the corporate economic environment and better decision-making of managers and investors. This study seeks to identify and investigate the factors affecting integrated reporting in companies listed on the Tehran Stock Exchange. After the introduction of integrated reporting as the latest development of corporate reporting, 65 companies during the years 1394 to 1398 (a total of 365 years of the company) has dealt. In order to determine the factors affecting integrated reporting in companies, first, exploratory study and search was conducted in the relevant texts and the opinions of academic experts and the capital market were used. The theoretical framework of the subject and relevant sources were determined and then to measure integrated reporting by content analysis method. Using a checklist consisting of 41 components has been used. Multivariate regression method (generalized least squares) was used to test the research hypotheses. The research findings show that on average, companies provided 37.6% of integrated reporting. Also, corporate governance factors, type of strategy, financial performance, industry position and stakeholder pressure are effective on integrated reporting in companies listed on the Tehran Stock Exchange. In terms of impact, corporate governance with 0.101 had the most and industry position with 0.086 had the least impact on integrated reporting.

Key words: Integrated Reporting, Corporate Governance, Strategy Type, Financial Performance, Industry Position and Stakeholder Pressure

